

Misjonijutustused

**Lõuna-Ameerika
Divisjon**

**Juuli August September
2009**

Originaali tiitel:
Adventist Mission
South American Division
Jouth and Adult Magazine
Quarter 3 2009

Tõlkinud Ellen Suits
Keeleline korrektuur Ellen Suits

Adventistide Koguduste Eesti Liit, 2009

MISJONIJUTUSTUSED

III kvartal 2009

Lõuna-Ameerika Divisjon

Sel kvartalil on tähelepanu keskmes Lõuna-Ameerika Divisjon, kus asub kaheksa riiki ja arvukalt saari. Divisjonis elab üle 305 miljoni inimese ning adventiste on 2,6 miljonit. See teeb ühe adventisti iga 117 inimese kohta. Eriliselt pöörame sel kvartalil tähelepanu Põhja-Brasiiliale ja Ecuadorile.

Ülesanded

Põhja-Brasiilia on kodus umbes 20 miljonile inimesele, kellest rohkem kui 350 000 on seitsmenda päeva adventistid. See teeb ühe adventisti iga 58 elaniku kohta.

Regiooni piiritleb Amazonase jõgi, mis voolab risti peaaegu läbi kogu Brasiilia. Misjonärid Leo ja Jessie Halliwell töötasid selle suure jõe ääres, pakkudes seal elavatele inimestele meditsiiniabi ja Jumala armastust.

Selle piirkonna kogudus on kiiresti kasvanud, kuid noored peavad Jumala tööks valmistumiseks rändama tuhandete kilomeetrite taha, sest neil ei ole kodule lähedal kooli. Praegu ehitatakse Amazonase jõe suudmesse uut kolledžit, kus saaks koolitada noori Põhja-Brasiilia kogudust teenima.

Osa selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetustest aitab lõpetada Amazonase adventkolledži ehituse esimese faasi.

Ecuador asub Lõuna-Ameerika lääneosas ekvaatoril. Ecuadoris on 175 inimesest üks seitsmenda päeva adventist.

Selles riigis võidab raadiojaam Radio Nuevo Tiempo tuhandeid Kristusele. Radio Nuevo Tiempo jaoks teevad saateid neli jaama ning nende otsese tulemusena uurib praegu rohkem kui tuhat inimest Piiblit ja eelmisel aastal ristiti 150 inimest. Kuid jaamu on vaja kaasajastada ja võrguks ühendada, et need suudaksid efektiivsemalt inimesi Kristuse juurde tuua.

Varem pidid Ecuadori noored, kes soovisid Jumala tööd teha, sõitma adventkoolis õppimiseks teise riiki. Hiljuti andis valitsus loa tegutseda kõrgkoolil adventkeskkooli linnakus. Kuid linnakus tuleb riiklike normide täitmiseks väga tõsiselt kõik kaasajastada.

Osa selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetustest aitab ühendada raadiojaamad võrku ning kaasajastada Ecuadori adventistide tehnikainstituuti.

Võimalused

Selle kvartali kolmeteistkümnennda hingamispäeva annetuste projektid on:

- * Amazonase adventkolledži esimese faasi lõpetamine
- * Ecuadori adventistide tehnikainstituudi õpperuumide, ühiselamute ja sööklate uuendamine
- * Ecuadoris asuva Radio Nuevo Tiempo võrku ühendamine ja kaasajastamine

4. juuli 2009
Brasiilia

Ronaldo Mendes

Kadunud ja leitud

Ronaldo Mendes

[Paluge see lugu ühel noormehel ette kanda.]

Minu nimi on Ronaldo. Ma elan Amazonase jõe ääres asuvas linnas. Ma olen teinud elus palju vigu. Jätsin viiendas klassis kooli poolele ning jõlkusin sõpradega tänaval ja mängisin jalgpalli. Sõbrad õpetasid mind kaifi saamiseks asju sisse hingama. Seejärel tutvustasid nad mulle kangemaid narkootikume.

Ma tahtsin tõestada, et ma olen tugev, seepärast käisin sõpradega pidudel ja alustasin vahel kaklust enda tugevuse näitamiseks. Arvasin, et ma olen lahe, kui kaklen, ning narkootikumid andsid mulle julgust. Kuid siis vahistati mind kaklemise ja narkootikumide tarbimise eest.

Ühel õhtul pussitasin kaklemise käigus. Mees esitas

kaebuse ja mind vahistati taas. Seekord mõisteti mulle mitu kuud vanglas. Vanglas mõtlesin ainult sellele, kuidas põgeneda ja narkootikume hankida.

Enam tõi mulle lugemiseks Piibli. Hakkasin lugema ning avastasin, et lood on põnevad ja liigutavad. Osalesin vangide vaimulikes programmides ning peagi kahetsesin oma patte ja palusin Jumalalt andestust. Kuid mu kahetsus ja Jumala andestus ei vabastanud mind tunnetest, mis kerkisid esile, kui keegi ajas mu vihale. Üks vang tülitas mind sageli ja tihtipeale tahtsin ta tappa. Palusin, et Jumal võtaks minult viha ära, kuid see oli raske võitlus. Halvad mõtted keerlesid peas ja raev täitis südan ja ma otsisin Piiblist lohutust. Vähehaaval leidsin rahu.

Teised vangid märkasid, et loen palju Piiblit ja mõned norisid sellepärast minu kallal, öeldes, et püüan hea olla varem vanglast vabanemise nimel. Palvetamine aitab mind neist aegadest läbi.

Ma õppisin, et palve on ainus ellujäämisvahend palvetasin aina enam. Jumal muutis mu elu. Teised vangid hoidsid minust eemale ja ma olin üksildane. Siis kohtasin vanget, kes oli Piibli uurimisest huvitatud. Me vestlesime usust ja kuulasime lohutuseks kristlikku raadiojaama.

Ühel päeval raadionuppu keerates sattusin advent-raadiojaamale Radio Novo Tempo*. Pastor kõneles palvest, seepärast jäin kuulama. Ta innustas kuulajaid uurima pigem Jumala tahet oma elus kui nõudma oma soovide täitumist. Tema sõnad avaldasid mulle muljet ja ma

* Ecuadoris hispaania keeles *Radio Nuevo Tiempo*, Brasiilias portugali keeles *Radio Novo Tempo*

hakkasin iga päev seda raadiojaama kuulama.

Mu sõber ei olnud sellest raadiojaamast huvitatud, seepärast kuulasime raadiot kordamööda. Päevadel, mil mul polnud raadiot, uurisin Piiblit.

Keegi andis mulle DVD, millel oli muusika ja veidi teavet adventistide kohta. Vaatasin seda palju kordi ning mõistsin, et see kogudus pooldas neid piiblitõdesid, mida olin armastama õppinud.

Kirjutasin seitsmenda päeva adventkogudusele kirja ja andsin selle emale kättetoimetamiseks. Ma ei teadnud, kus kirik asub, kuid ema leidis ühe. Kirik oli kinni, seepärast andis ema kirja üle naisele, kes elas kiriku kõrval. See naine oli adventist. Ta luges mu kirja ja korraldas nii, et kaks noormeest pidid tulema mind külastama järgmisel korral, kui vanglas peetakse religioosseid teenistusi.

Kuid kindlaksmääratud päeval ei avanud valvurid mu kongi ega lasknud mind jumalateenistusele. Ma tagusin kongiuksele, kuni valvurid märkasid. Lõpuks lubasid nad mind kohtuma kahe noormehega, kes olid mulle külla tulnud. Ma olin väga rõõmus, kui sain rohkem teada kogudusest, mille osana ma end nüüd tundsin.

Ma olin vangis olnud 16 kuud – 10 kuud rohkem, kui mulle karistuseks mõisteti. Ma lubasin Jumalale, et niipea kui mind vabastatakse, otsin ma üles Tema koguduse ja järgin Tema tahet. Varsti pärast seda, kui andsin oma elu Jumalale, lasti mind vanglast vabaks.

Ma leidsin adventkiriku ja kohtusin kiriku kõrval elava naisega. Ta kutsus mind õhtusele koosolekule ja andis

mulle süüa. Küllastasin oma perekonda ning tulin tagasi õhtusele piibliuurimisele kirikus. Ma pidasin Jumalale antud tõotust ja pärast piibliuurimist sain ma ristitud.

Mulle meeldib töötada Jumala heaks ja anda piibli-tunde. Tänan iga päev Jumalat, et Ta ei loobunud mi-nust, kui ma kaotasin tee. Ta leidis mu üles ning juhtis Jeesuse juurde.

Ning tänan teid, et andsite oma osa minu Jeesuse juur-de toomisel, sest teie misjoniannetused aitavad minutao-listel inimestel Jumalat leida.

Lühidalt

* Brasiilia on Lõuna-Ameerika suurim riik. Selle pind-ala on laias laastus võrdne ülejäänud riikide pindala sum-maga.

* 190 miljoni elanikuga on Brasiilia rahvaarvult viies riik maailmas. Enamik neist inimestest elavad suurema-tes ja väiksemates linnades, mis asuvad piki piisavalt pikka mereranda.

* Lõuna-Ameerika suurim linn on São Paulo roh-kem kui 11 miljoni elanikuga koos linna enda ja veel miljonite eeslinnade elanikega.

* Brasiilia on ainus riik Lõuna-Ameerikas, kus rää-gitakse portugali keelt.

* Enamik brasiillasi pärineb kolmest peamisest rüh-mast: pärismaalastest, eurooplastest ja aafriklastest. Nii moodustub erksa ja värvikireva kultuuride ja traditsioo-nide segu.

11. juuli 2009
Brasiilia

Rodrigo Correa

Kaks korda hüljatud, kaks korda lapsendatud

Rodrigo Correa

Rodrigo teadis, et ema oli ta lapsendanud üsna kohe peale tema sündi. Rodrigo armastas oma ema, aga kui ta sai 12-aastaseks, muutus ta väga ärrituvaks ja kaotas huvi kooli vastu. Arst kirjutas talle välja ravimeid ning soovitas nõustamist, kuid Rodrigo ei suutnud oma viha ja agressiivsust kontrollida.

Siis ütles ema, et ta peab minema haiglasse. Rodrigo läks sõprade juurde elama, kes lubasid tema eest hoolitseda. Kahe nädala pärast ema suri. Veel kord tundis Rodrigo end hüljatuna.

Rodrigo hooldajad olid õpetajad ning neil oli mõningaid kogemusi probleemsete lastega. Nad püüdis kõigest hingest, et Rodrigo tunneks end armastatu ja soovitu. Kuid Rodrigo oli ikka viha täis.

Rodrigo liitus rokkansambliga ja tema elu läks selle elustiili tõttu allakäigutrepil aina allapoole. Ta kuuletus häältele peas ja lasi Saatanal oma elu valitseda. Ta lihtsalt ei hoolinud. Kuid hooldajad soovisid talle paremat ning otsisid professionaalset abi. Pärast Rodrigo läbivaatamist soovitas psühhiaater saata poisi adventinternaatkooli Lääne-Ecuadoris.

Pere käskis Rodrigol riided kokku pakkida. Nad sõitsid üle mägede ja peatusid kooli juures. Hooldajad ütlesid, et see on tema uus kool. Kui ta vaatas ringi, polnud ta kindel, kas see talle meeldib.

„Sa pead õppima oma emotsioone kontrolli all hoidma,“ ütles uus isa talle. „Siin koolis aidatakse sind. Kui sind välja visatakse, siis järgmine koht on raskestikasvatavate laste kool.“ Nad kinnitasid talle, et armastavad teda ja soovivad talle head ning sõitsid ära.

Rodrigo sai kiiresti selgeks, et kui ta rikub reeglit, siis pannakse ta põllutöid tegema. Rodrigo vihkas kuuma päikese käes töötamist, kuid ta tegi, nagu kästud, ja võttis karistusest õppust. Aja jooksul harjus Rodrigo reeglitega ning sai õpilaste ja õpetajatega paremini läbi. Kuigi tema arust ei olnud reeglid alati õiglased, kuuletus ta neile. Ta mõistis, et kooli reeglid on mõeldud tema enda heaks.

Kuigi Rodrigo oli kodus elades vahetevahel kirikus käinud, oli ühiselamu igapäevane jumalateenistus tema

jaoks midagi uut. Ta märkas, et jumalateenistus muutis ta vaikseks ja rahulikuks. Kuid isegi siis tundis Rodrigo mõnikord sisimas võitlust. Üks hääl ütles: „Sa ei kuulu siia. Sa võiksid oma rokkansambliga kuulsaks saada.“ Teine hääl ütles: „Sinu koht on siin, Jumalat teenimas.“

Rodrigo tutvus Rubensiga, kes pakkus talle kuulamiseks kristlikku muusikat. Rubens rääkis oma usust ja pani ette, et nad uuriksid koos Piiblit. Rodrigo igatses ka endale sellist rahu ja armastust nagu oli Rubensil. Ta soovis õppida Jeesust tundma ja Teda järgida.

Siis kohtus Rodrigo Elioga, kes oli helilooja. Elio pakkus, et Rodrigo võiks tema muusikale sõnad kirjutada. Rodrigo oli selle üle elevil. Kuid Saatan ei tahtnud Rodrigot nii kergesti vabaks anda. Mõnikord pulbitses Rodrigos viha ja vahel ei suutnud ta emotsioone kontrollida. Sõbrad julgustasid teda Jeesust usaldama ja ristimist vastu võtma. Aga tema hooldajad said sellest teada ja tuletasid talle meelde, et ta on teise kiriku liige. Rodrigol oli raske otsustada.

Rodrigo käis Rubensiga kirikus ja jätkas Piibli uurimist. Kui kooli kaplan pidas kooli lähedal linnas evangeelseid koosolekuid, kutsus ta Rodrigo sinna laulma. Nende koosolekute käigus andis Rodrigo oma elu Kristusele ja palus ristimist.

Kui Rodrigo läks kooliaasta lõpus koju tagasi, oli ta muutunud noormees. Ta ei pidanud enam pidusid ega kuulanud ilmalikku muusikat. Viha, mis oli teda varem vaevanud, oli kadunud ja selle asemel oli vastutustundlik noormees, kelle elu keskmes oli Jumal.

„Mind on kaks korda hüljatud,“ ütleb Rodrigo, „üks kord hülgasid mu vanemad ja kord ema, kui ta suri. Kuid Jumal andis mulle uue perekonna, kes saatis mind kooli, kus ma sain teada, et mul on suur pere – Jumala perekond. Ma kiidan ja tänan Teda selle eest, et Ta ei jätnud mind maha.“

Hiljuti laiendati kooli, kus Rodrigo käib, kõrgkooli tasemel kursustega. Osa selle kvartali kolmeteistkümenda hingamispäeva annetustest aitab viia kooli riiklike nõuetega vastavusse. Teie annetused võimaldavad teistel Rodrigo-taolistel noortel õppida tundma Jumala armastust.

Lühidalt

* Amazonase jõgi voolab Brasiilia põhjapoolsest kolmandikust risti läbi, läänest itta. See on veekoguselt maailma suurim jõgi. Amazonasesse voolavad sajad liisajõed peaaegu poolest riigist.

* Tohtu Amazonase vihmamets, mis on maailmas suurim, on koduks kümnetele tuhandetele taime- ja loomaliikidele, millest paljudele pole teadlased veel nime andnud.

* Amazonase jõgi asub täpselt lõuna pool ekvaatorit ning seetõttu on piirkond aastaringselt troopiline. Siin pole suve ega talve – ainult märg (või vihmane) ja kuiv periood. Vihmaperioodi ajal sajab mitu korda päevas ja jõgi tõuseb mitme meetri võrra.

18. juuli 2009
Brasiilia

Samuel Muniz

Kolm korda päästetud

Samuel Muniz

Samuelile meeldis elada piiri peal. Alguses olid väikesed asjad, nagu grafiti valmistamine müüridele ja piletita bussisõit. Kuid peagi tutvus ta sõpradega, kes mõjutasid teda negatiivses suunas. Ta hakkas suitsetama 12-aastasena, jooma 14-aastasena ning narkootikume manustama 15-aastasena.

Samuel veetis rohkem aega tänavalastest sõpradega kui oma perega, käies kodus ainult söömas ja magamas. Kui ta tihtipeale tundidest puudust, valetas ta emale ja ütles, et ta käib koolis. Ta hinded läksid halvemaks ja tal jäid tunnid vahele.

Siis tutvus Samuel ühe tüdrukuga, kelle nimi oli Bianca, ja nad hakkasid käima. Bianca ei öelnud, et tal on teine

peigmees olemas. Kui too sai teada, et Samuel käib tema pruudiga kohtamas, ähvardas ta Samueli tappa. Kui Samuel hakkas ühel päeval bussi peale astuma, lõi mees teda viis korda noaga ning jooksis minema, enne kui keegi teda peatada jõudis. Samuel viidi kiiresti haiglasse. Ta jäi elama, kuid temas kihas viha rünnaku pärast.

Samueli onu käis haiglas teda vaatamas ja palus tal jätta oma vana elu sinnapaika. Ta kutsus Samueli endaga adventkirikusse kaasa. Samuel tundis, et kirikus oli tema jaoks liiga igav.

Kui Samuel haiglast vabanes, otsis ta üles ühe oma sugulase, kes oli narkootikumide edasimüüja. Nad kohtusid mõnede sõpradega mahajäetud hoones, et juua ja juttu ajada.

Kuid Samuel otsustas mitte juua. Noormehed vestlesid ja naersid hilise õhtutunnini. Siis nägi keegi hoone ees väljas politseid ja karjus: „Mendid!“ Kõik peale Samueli jooksid. Ta kartis oma haavadele uuesti viga teha, seepärast otsustas ta majast kõndides välja minna. Kui ta välja astus, nägi ta, kuidas politsei vahistas ta sugulase ja sõbrad, kuid nad ei tulnud tema juurde. Ta oleks nagu politsei jaoks nähtamatu olnud.

Samuel jõudis koju tundega, et tema elu oli just teinud kannapöörde. Ta mõtles onu sõnadele Jumalast ja tema manitsusele elu muuta. Talle meenus onu kutse kirikusse. Talle tuli meelde ema soovitus paluda Jumalalt abi elu muutmiseks.

Samuel langes põlvili ja palvetas üle hulga aja esimest korda. „Ma ei mõista, miks sa päätsid mind kaks

korda sel nädalal,“ ütles ta, meenutades noarünnakut, mis oleks peaaegu elu maksnud, ja pääsu vahistamisest, „kuid ma ei taha enam sellist elu. Jumal, ma soovin sind tundma õppida.“

Samuel pidas Jumalale antud lubadust ja läks järgmisel päeval onule külla. Ta palus onul temaga kolmel öhtul nädalas Piiblit uurida. Samueli jaoks oli Jeesuse kohta õpitu nii erutav, et ta rääkis sellest viiele sõbrale ja emale.

Kõigest kuus nädalat pärast seda, kui Bianca peigmees oli üritanud teda tappa, palus Samuel ristimist. Ka ema otsustas pojaga koos ristitud saada.

Samuel jätkas sõpradele Piibli tõdedest rääkimist. Kui kogudus kavandas evangeelseid koosolekuid, aitas Samuel inimesi külastada ja koosolekutele kutsuda. Enne koosolekute lõppu palusid neli Samueli sõpra ristimist. Lõpuks otsustas ka viies sõber järgida Jeesust ristimises.

Inimesed märkasid, kui väga oli Samuel muutunud. Nad nägid tema pühendumust Jumalale ning pakkusid talle stipendiumi Manausis (Brasiilias) asuvas adventkeskkoolis õppimiseks. Samuel jätkab teiste Jeesuse juurde juhtimist ja Piibli uurimist nendega, kes avaldavad selleks huvi. Ristimisest alates on Samuel juhtinud 45 inimest Jeesusega isiklikku suhtesse.

Samuel kahetseb, et raiskas aastaid joomisele ja narkootikumidele. Ta mõistab, et varasem koolitundidest puudumine seab ta teistest halvemasse olukorda, kuid ta on otsustanud keskkooli lõpetada ja kolledpisse astuda. „Ma tahan teoloogiat õppida,“ ütleb ta.

Samuel ootab Amazonase adventkolledpi avamist ja võimalust seal õppida. Ta kavatseb õppemaksu tasumiseks töötada kirjandusevangelistina, kuid siiski on tal kulude katmiseks vaja stipendiumi.

„Täna Jumalat, et Ta päästis mind surmast, kuigi ma polnud seda väärt, ning äratas minus vajaduse Jeesuse järele,“ ütleb Samuel. „Ma tahan tänada kõiki, kes annavad selle kvartali kolmeteistkümnenäda hingamispäeva annetusi, et aidata ehitada Amazonase adventkolledpit Belémis Brasiilias. Kool muudab juba praegu suuresti noorte inimeste elusid. See aitab edendada tööd Brasiilias Amazonase piirkonnas.

Misjoniteated

* Adventkoguduse Põhja-Brasiilia unioon teenib Amazonase piirkonna elanikke. Kaks tähtsamat linna selles piirkonnas on Manaus ja Belém.

* Brasiilias on igast 121 elanikust üks seitsmenda päeva adventist. Põhja-Brasiilia unioonis on üks inimene 58-st adventist. Selle suure adventistide hulga osaliseks põhjuseks on Leo ja Jessie Halliwelli tugevalt alustatud töö Amazonase jõe piirkonnas. Neil oli paat nimega Luziero, mis tähendab valgusekandjat. Aastaid andis meeskond meditsiiniabi ja kuulutas jõe kallastel evangeeliumi. Praeguseks on väike kliinik Manausis, mille nad aitasid rajada, kasvanud peamiseks Põhja-Brasiilia meditsiinikeskuseks.

25. juuli 2009
Brasiilia

Dr Milso Reinert

Hambaarsti missioon

Dr Milso Reinert

Dr Milso Reinert on mees, kellel on missioon. Ta on hambaarst Belémi linnas Brasiilias.

Lapsest saadik oli ta soovinud jagada Jumala armastust, kuid ta ei teadnud, kuidas seda teha, sest tihe töö hambaarstina jättis muuks tegevuseks väga vähe aega. Nördinult ütles ta Jumalale: „Sa oled mulle kõik andnud. Mida ma saaksin sinu heaks teha?“

Ühel päeval nägi ta üht poissi kärul lükkamas ja tänaval pudi-padi müümas. Dr Reinert nägi poissi kärul pilti kümne käsuga ja küsis selle hinda. Poiss ütles talle hinda. „Miks see on nii odav?“ küsis doktor.

„Inimesed arvavad, et siin on valesti kirjutatud,“ ütles poiss, „kuid ma soovitan neil ise lugeda Teise Moosese raamatu 20. peatükki. Siis nad teavad, et pildil on kõik õigesti.“ Dr Reinert mõistis, et poiss tunnistas pildiga oma usust. Ta ostis ühe pildi ja pani selle oma hambaravikabineti seinale.

Järgmisel hingamispäeval helistas üks advokaat ja palus kohe vastuvõttu, sest tal oli suur valu. Dr Reinert selgitas, et tavaliselt ta ei tööta hingamispäeval, kuid oli nõus meest vastu võtma.

Advokaat märkas seinal kümmet käsku: „Kas need on samad mis Piiblis?“ Arst võttis Piibli ja avas Teise Moosese raamatu kohalt. Ta luges advokaadile kümmet käsku, näidates, et need on samasugused. Äkitselt ta mõistis, et ta saab patsientide ravimise ajal oma usust tunnistada.

Mõne järgneva päeva jooksul märkasid mitmed patsiendid seinal kümmet käsku ja dr Reinert luges neile Piiblit. Ta tunnistas oma usust ka muul moel. Ta täis ooteruumi kristliku kirjandusega, pannes sinna isegi Piibli. Väike teler oli seatud adventprogrammi peale ja kirjandusriiulid olid täis evangeelseid materjale. Tema patsientide hulgas oli preestreid, pastoreid, õiguskaitseametnikke, poliitikuid ja isegi linnapea. Dr Reinert mõistis, et ta võib jõuda inimesteni, kes ei kuulaks kõnelejat tänavalt. Mõned patsiendid käivad usinalt kohal just sellepärast, et jätkata arstiga vestlust Piibli teemadel. Dr Reinert pole kunagi oma praksist reklaaminud. Selle asemel on

ta palvetanud, et Jumal saadaks inimesi, kel on vaja Tema armastust tundma õppida.

Ühel päeval tuli hambaarsti juurde politseinik. Dr Reinert teadis, et see mees oli spiritist ning rääkis talle hinge surelikkusest. Politseinik küsis talt: „Kuidas sa saad uskuda Jumalat, kui maailmas on nii palju kannatavaid inimesi?“ Arst selgitas, et Jumal ei karista inimesi tragöödiatega, vaid Ta võib kasutada iga olukorda enda austamiseks, kui inimene lubab.

Siis rääkis politseinik arstile on naiseõest Enriquest, kes oli vanglas. Kui dr Reinert kuulas, mõistis ta, et Jumal palub tal oma tööd vanglasse laiendada. Ta oli nõus. Kui dr Reinert vangla poole sõitis, tundis ta vajadust peatuda ja osta pakikest seemneid. „Imelik,“ mõtles ta seemnete eest tasudes endamisi. Ta pani neli seemet enne vanglasse sisenemist taskusse, juhuks kui valvurid ei luba tervet pakki sisse viia.

Enriquega kohtudes ütles dr Reinert, et ta on kristlane. Enrique rääkis, kuidas ta tunneb, et Jumal on teda hüljanud. Ta polnud üheski kuriteos süüdi, kuid Jumal lasi ikkagi tal vangis istuda. Kaks meest uurisid koos Piiblit neli tundi ning Enrique andis oma südame Jumalale ja võttis vastu paljud Piibli tõed, millest dr Reinert rääkis.

Kui arst hakkas lahkuma, küsis ta Enriqueelt, millega ta vanglas tegeleb. „Ma olen aednik,“ vastas Enrique. Dr Reinert võttis taskust seemned ja andis Enriquele. „Jumal käskis mul teel siia need seemned osta. Külva need

maha ja nende eest hoolitsedes pane tähele, kuidas hoolitseb Jumal sinu eest.“

Dr Reinert külastas Enriquet iga paari nädala tagant. Ta sai teada, et Enrique on tunnistanud usust oma kongikaaslasele. Nad mõlemad palusid ristimist vangla taga asuvas jões. Praegu jagavad need kaks meest oma usku teistega vanglas ja jutlustavad hingamispäeviti. Seni on selle tulemusel ristitud kuus vangi.

Dr Reinert teab, et Jumal annab igaühele võimaluse usust tunnistada. See võib olla piiblitundide pidamine või jutlustamine või midagi muud. Kui oleme tahtlikud, ilmutab Jumal meile oma plaani. Ja me saame Jumalast kuulutada, kui anname misjoniannetusi, et aidata teistel Jumala armastusest kuulda.

Lühidalt

* Belém asub Amazonase jõe suudmes. See on peamine Atlandi ookeani sadam.

* Belémis asub Põhja-Brasiilia koguduse peakorter ja ka vastrajatud Amazonase adventkolledž, ainus kõrgem adventõppeasutus Põhja-Brasiilias. Siin saavad sajad Põhja-Brasiilia õppurid õppida kristlikus keskkonnas ja valmistuda Jumala töö jaoks.

1. august 2009
Brasiilia

Aquino Bastos (juunior)

Paat ja unistus

Aquino Bastos (juunior)

[Paluge see mina-vormis lugu ühel noormehel ette kanda.]

Minu nimi on Aquino. Ma sündisin Amazonase jõe ääres. Nagu enamik jõe ääres elavatest inimestest oli meie pere materiaalselt vaene. Kuid ma mäletan isa jutustusi Leo ja Jessie Halliwellist, misjonipioneeridest, kes sõitsid mööda Amazonase jõge ning tõid jõeäärsetele elanikele meditsiiniabi ja lootust. Siis nägin ühel päeval Halliwellide paati, mille nimi on Luziero – valgusekandja. Need paadid – neid käis aastas mitu – tõid minu perele adventusu. Töö, mida neilt paatidelt tehti, muutis meie pere elu. Päeval, mil vaatasin seda paati, sündis mu sü-

dames unistus saada pastoriks ja jagada Jumala armastust teistele nagu misjonärid meile.

Kui ma sirgusin suuremaks, kasvas ka soov teha Jumala tööd. Kuid unistused, ükskõik kui kallid, peavad kord seisma silmitsi reaalsusega. Minu vanematel oli kaheksa last. Neil ei olnud võimalik mind adventkooli saata. Pealegi asus lähim adventkool kolmepäevase paadisõidu kaugusel meie kodust. Kuid ma ei lasknud unistusel surra. Lõpuks veensin vanemaid mind adventkeskkooli lubama. Nad jätsid pisarates hüvasti, sest neil polnud aimugi, millal nad mind taas näevad, ja nii sõitsin kooli.

Usinasti tööd tehes sain koolis hakkama ja lõpetasin diplomiga, mis lubas mul töötada algkooliõpetajana. Pastor oli öelnud, et selle abil saan teenida raha, mida läheb vaja haridustee jätkamisel.

Kuid kooli lõpetamise rõõmuga tuli uus väljakutse. Lähim kolledž oli kodust 3200 kilomeetri kaugusel, kaugel Lõuna-Brasiilias. Koolis käisid tuhanded adventistid kogu Brasiiliast ja mul ei olnud võimalik sel aastal kolledžisse kohta saada. Ning mul polnud kojusõiduks raha.

Palvetasin neil keerulistel päevadel palju, sest teadsin, et Jumal oli mind kutsunud teenima. Pidin ootama ja usaldama, et Tema lahendab kõik. Siis sain teada, et uniooni oli vaja vabatahtlikke õpetajad adventkoolidesse. Ma teadsin, et ma sobin selleks, sest olin saanud keskkoolist õpetajadiplomi, seepärast esitasin avalduse. Mind võeti vastu.

Esimesel aastal töötasin vabatahtlikuna. Hiljem paluti mul jääda palgaliseks õpetajaks ja ma olin nõus. Usku-ge, ma säästsin iga münti mis võimalik, et suudaksin maksta õppemaksu, kui saan edasi õppida. Lõpuks, pärast kolme aastat õpetajatööd, oli mul raha, et kolledpisse minna.

Kui ma seekord esitasin avalduse adventkolledpis õppimiseks, võeti mind vastu. Müüsin adventkirjandust, et tasuta õppemaks ja muud kulud. Pärast veel nelja aastat raskusi ja õppimist ning paljusid perest eemal veedetud aastaid lõpetasin kolledpi Issanda teenrina. Lõpuks ometi oli täitunud mu unistus saada pastoriks. Mu pere oli mu saavutuste üle uhke, kuid mina olin ainult Jumalale tänulik selle eest, mida Ta minu elus teeb.

Mu lugu ei ole midagi erilist. Liigagi paljud Põhja-Brasiilia noored, kes on tahtnud õppida Jumala ja koguduse töö jaoks, ei ole seda saanud, sest läheduses pole adventkolledpit ega ülikooli.

Kuid see muutub nüüd. Põhja-Brasiilia unioon, mis juhib tööd Brasiilia Amazonase piirkonnas, on alustanud kolledpi ehitamist Belémi, suurde linna Amazonase jõe Atlandi ookeanisse suubumise kohas. Amazonase adventkolledpi avas ukсед teoloogiatudengitele sel aastal ning edaspidi lisanduvad teised vajalikud programmid, mis valmistavad õppureid ette Jumala tööks.

Teil on võimalik jagada Põhja-Brasiilia töö edu, sest osa selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest aitab lõpetada selle kolledpi ehituse esimese faasi.

Minu unistus teenida Jumalat pastorina sai alguse misjonilaeva külaskäigust lapsepõlves. Praegu püüan julgustada adventnoori järgima Jumala unistust elus, unistust teenida Jumalat ja inimkonda. Jumal on ustav. Aitäh teile, et toetate selle unistuse täitumist.

Misjoniteated

* Üks 58-st Põhja-Brasiilia elanikust on seitsmenda päeva adventist. Põhja-Brasiilia unioonis on üle 351 000 koguduseliikme. Kogudusel on raadiojaam, kaks kaas-aegset haiglat ning 58 alg- ja keskkooli, kus õpib 21 000 õpilast. Kuid piirkonnas ei ole kõrghariduslikku õppeasutust, kus valmistada neid noori ette Jumala tööks. Õpilased, kes soovivad pärast keskkooli edasi õppida, peavad sõitma kuni 8000 kilomeetri kaugusele teise adventõppeasutusse.

* Osa selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamis-päeva annetustest aitab avada Amazonase adventkolled-
pi, mis hakkab teenima Põhja-Brasiilia kristlikke noori.

8. august 2009
Brasiilia

Adriana de Melo

Võitlus Jumalaga

Adriana de Melo

[Paluge see mina-vormis lugu noorel naisterahval ette kanda.]

Kui ma olin 14aastane, avastasin kümme käsku. Mind üllatasid kujude kummardamise keeld ja hingamispäevakäsk. Kaotasin huvi perekonna kiriku vastu.

Minu tädi on adventist. Ühel päeval tundis ta sundi meile oma usust rääkida. Kuid ta arvas, et ei suuda piiblitundi pidada, seepärast kutsus ta ühe koguduseliikme kaasa.

Nad tulid peaaegu kuu aega igal õhtul meie juurde Piiblit uurima. Alguses ma ei olnud huvitatud, aga kuu lõpuks olin kindel, et olin leidnud õige koguduse. Kuid

ma olin 15aastane ning armastasin pidusid, mida mu sõbrad korraldasid. Ma teadsin, et kõik, mida armastan, lõpeb, kui ühinen kogudusega. Seepärast ma venitasin asjaga.

Ema ütles, et kui mina ei lähe ristimisele, siis ei lähe tema ka. Õde kartis, et ema hakkab uuesti suitsetama, kui teda ei ristita. Ma ei tahtnud seda, niisiis mõtlesin välja plaani, kuidas saaks ema ristitud ja mina saaksin seda ot-sust vältida. Kavatsesin oodata, kuni ema saab ristitud ja siis minema joosta. Kuid Jumalal olid teised plaanid.

Ristimispäeval ütlesin emale, et ta läheks esimesena, nii et saaksin tema ristimist näha. Ta läks vette nuttes. Aga kui pastori oli ta ristitud, tuli ta veest välja ja ta nägu säras. Ma hakkasin nutma ja kallistasin teda, kui ta ruumi astus. Kuulsin häält südames ütlemas: „Järgi ema eeskju. Ma valisin teie pere minust tunnistama.“ Ma ei saanud põgeneda; ma jooksin ristimisebasseini.

Muutus minu peres oli hämmastav. Palvetasime naabrite eest ja rääkisime neile usust. Siis kutsusime neid evangeelsetele koosolekutele, mida ise korraldasime. Aja jooksul ristiti 73 inimest. Ma mõistan, et seda ei teinud meie, vaid Jumal. Ristimisest saadik on meie pere juhtinud Jeesuse juurde umbes 4000 inimest.

Siis kutsus Jumal mind teise linna piiblitöölisena töötama. Ma ei tahtnud kolida. Ma tundsin, et teen Jumala tööd seal, kus olen. Ning piiblitöölisena oleks mu palk kaheksandik sellest, mida maksti mulle senise töö eest. Ma olin koolis, niisiis ütlesin pakkumisest ära.

Kolme kuu pärast, kui lõpetasin kooli, sain uuesti kutse. Ma ei tahtnud ikka minna. Ma ei tundnud seal linnas kedagi ja seal polnud mul ühtegi sugulast. Mulle meeldis teha Jumala tööd kodus, kus elas mu pere. Kuid Jumal ei jätnud, vaid ütles ikka: „Mine.“ Ma ei mõistnud, miks mul oli vaja kolida kaugemale, kui sain kodus tööd teha. Ma võitlesin Jumalaga kolm kuud, isegi pärast seda, kui mu ema ütles, et peaksin minema. Lõpuks andsin alla.

Jumal on mind selles linnas õnnistanud, kuigi ma tunnen perekonnast puudust. Vahel küsin Jumalalt, mida ma siin teen, ja Ta näitab mulle. Oleme kahe sõbraga pidanud kolme aasta jooksul 12 evangeelset koosolekute seeriat, juhtinud üle 1600 inimese Kristuse juurde ja rajanud uue koguduse. Nüüd ma tean, et Jumalal on siin minu jaoks töö.

Eelmisel aastal kutsuti mind adventkeskkooli kaplaniks. Ma võitlesin Jumalaga kutse pärast, kuid tundsin, et Jumal julgustab mind minema. Niisiis võtsin kutse seda mõistmata vastu. Ja Ta on mind õnnistanud.

Oleme rajanud õpilaste jaoks väiksed grupid – 140 gruppi 850 õpilase hulgas. Lapsed õpivad Piiblit ja tunnistavad üksteisele oma usust, kaasa arvatud need õpilased, kes ei ole adventistid. Oleme moodustanud ka õpilaste paare, kes uurivad koos Piiblit ja võtavad osa koolivälisest projektidest. Õpilased hoolitsevad puudust kannatavate perede eest, aidates neid toidu ja riietega, koristades nende kodusid ning rääkides neile Jumala

armastusest. Lastele meeldib see ja raskustes pered saavad õnnistatud.

Kooli vaimulike programmide tulemusena ristiti eelmisel aastal üle 100 õpilase, 56 sugulast ja üks õpetaja. Nüüd ma tean, et Jumal tahab mind selles koolis õpetada ja vormida. Ta on andnud mulle palju enam, kui oleksin osanud paluda.

Paljud minu kooli õpilastest soovivad jätkata õpinguid adventkõrgkoolis. Uus Amazonase adventlikool Belémis on tulevaste koguduse juhtide esmane õppeasutus ning teie kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetused aitavad selle teoks teha.

Misjoniteated

* Kuigi Põhja-Brasiilias on üks inimene 58-st seitsmenda päeva adventist, ei ole 57 58-st adventistid.

* Lõuna-Ameerika koguduse eesmärk on kogudusteta piirkondades teha väikeste gruppide tööd. Koguduseliikmed tulevad väikeses, turvalises õhkkonnas kokku Piiblit uurima ja palvetama. Nad kutsuvad enda juurde naabreid Jeesusest rohkem teada saama.

* Paljudel kogudustel toimub väikeste gruppide töö nii laste ja teismeliste kui ka täiskasvanute jaoks. Need väikesed grupid käivad koos nädala sees, et uurida koos Piiblit ja palvetada. Väikese grupi liikmed kutsuvad oma sõpru enda juurde, et rohkem inimesi saaks õppida Jeesust tundma.

15. august 2009
Ecuador

Juan Saant

Valgus džunglis

Juan Saant

Teismeline noormees astus bussist välja ja vaatas ringi. Ta ei olnud kunagi näinud nii kõrgeid hooneid ja tiheda liiklusega tänavaid. Tal ei olnud aega seda kõike vahtima jääda, sest tal oli ülesanne. Aga kuhu ta peaks minema? Ta palvetas: „Jumal, juhi mind inimeste juurde, kes peavad sinu hingamispäeva.“ Seejärel hakkas ta kõndima.

Ta möödus rahvarikastest poodidest ja tänavatel manööverdavatest autodest. Ta peatus teatrimaja ees ja vaatas, kuidas inimesed läksid sisse. Ta järgnes neile, kuigi ta ei teadnud, mida ta eest leiab. Keegi tervitas teda suurde inimesi täis saali sisenemisel. Ta istus ja ootas.

Juan elab väikeses külas Kagu-Ecuadori džunglis. Tema rahvas teadis Jumalast vähe. Juan oli käinud teises linnakeses keskkoolis. Ta oli saanud Uue Testamendi ja luges seda innukalt. Ta avastas Jumala tõed, mis toitsid tema näljast südant. Juan palus Jumalal õpetada, kuidas ta saab Jeesust järgida.

Juan oli läinud teise külla varusid täiendama. Ta oli leidnud räbaldunud raamatu ja hakanud seda lugema. Raamat kinnitas seda, mida Juan oli Piiblist lugenud. Ta igatses leida kogudust, mis pidas Piibli hingamispäeva.

Juan pidi nad leidma! 19aastaselt asus ta kolmepäevasele rännakule läbi džungli lähimasse linna, et leida hingamispäevapidajad. Kuid seal ei teadnud keegi hingamispäevapidajatest midagi. „Mine Ambatosse,“ oli keegi soovitanud. Niisiis kulutas Juan oma viimased dollarid Ambato bussipiletile. Ta oli jõudnud õhtupoolikul kohale ja hakanud Jumala järgijaid otsides kõndima. Siis oligi ta leidnud teatrimaja.

Üks mees hakkas kõnelema ja Juan kuulas kasvava erutusega, kuidas mees rääkis hingamispäevast ning teis-test tõdedest, mida Juan oli Piiblist leidnud. Jumal oli juhtinud Juani samme džunglikodust sellesse teatrimajja, et ta võiks leida inimesed, kes peavad Tema käske!

Pärast koosolekut otsis Juan pastori üles ja ütles talle: „Ma tahan ristitud saada!“ Üllatunud pastor soovis Juaniga järgmisel päeval kokku saada. Üks koguduselii-ge pakkus Juanile ulualust ning pastor külastas teda seal järgmisel hommikul. Kui pastor küsitles Juani, mõistis

ta, et noormees tundis Jumala Sõna ja ta oli nõus teda hingamispäeval ristima. Juan ei olnud kuni ristimiseni adventkirikus käinud.

Juan läks innukalt tagasi kodukülla oma uut usku jagama. Ta rääkis külaelanikele: „Meil on Jumal, kes armastab meid ja soovib, et käiksimme Tema hingamispäeval koos. Tal on meile palju asju õpetada.“

Alguses kuulasid Juani sõnumit mõned inimesed. Aga kui ta rääkis usust järgmised neli kuud, hakkasid inimesed vähehaaval tema juttu omaks võtma.

Juanil oli vaja abi inimeste õpetamisel, seepärast tegi ta pika rännaku Ambatosse, et kutsuda oma külla pastor appi. Pastor oli nõus tulema ja kaks meest lendasid vihmametsas asuvale lennuväljale. Mõned külaelanikud olid neile vastu tulnud ja aitasid asju külla kanda. Vaevaline teekond läbi moskiitosid täis džungli ja üle mitme jõe kestis lämmatavas kuumuses poolteist päeva.

Pastor pidas mitmesuguseid loenguid tervisest, abielust ja perekonnast ning Piibli tõdedest nagu hingamispäev. Juan oli juba inimestele neist asjust rääkinud, nii et nädala lõpuks oli 15 inimest ristimiseks valmis. Paljud mehed võtsid Piibli õpetused vastu, kuid neid ei saanud ristida, sest neil oli kaks naist.

Kui pastor läks Ambatosse tagasi, jätkas Juan Jumala sõna kuulutamist ümberkaudsetes külades. Viie kuu pärast tuli pastor tagasi veel nädalaks õpetama ja ristima veel 18 inimest, kelles enamik oli mehed, kes olid teisest naisest loobunud.

Üks teine pastor külastas Juani küla ja mõistis, et peaaegu kõik käivad hingamispäeval jumalateenistustel. Külaelanikud olid ehitanud õlgedest ja puidust väikse palvela, mis on hingamispäeval jumalakummardajaid täis.

ADRA viis läbi kuuekuulise kirjaoskuse programmi, et õpetada inimesi lugema. Siis saavad nad ise Piiblit lugeda. Ambato koguduse liikmed tulid ja viisid läbi ter-
viseprogrammi ning koolivaheaja piiblikursuse.

Neli aastat on möödunud ning tänapäeval on Juani dþunglikodus üle 135 inimese andnud oma elu Jumalale ja ristitud adventkogudusse. Mõned uued usklikud aita-
vad Juanil levitada Jumala sõnumit teiste külade elani-
kele, kes ootavad, et seda kuulda. Praegu seisavad mit-
mes külas lihtsad palvelad.

Juan tänab Jumalat, et Ta juhtis teda adventkoguduse juurde ja aitab levitada evangeeliumikuulutust teistele. Teie misjoniannetused toetavad Juani, kui ta töötab Kagu-
Ecuadori pärismaalaste hulgas.

Lühidalt

* Ecuador asub piki Lõuna-Ameerika Vaikse ookea-
ni rannikut ja ekvaatoril, millelt saab riik oma nime.

* Ecuadori riigikeel on hispaania keel. Umbes 80
protsenti Ecuadori elanikest põlvneb pärismaalastest ning
pärismaalaste ja eurooplastest esivanemate segust.

22. august 2009
Ecuador

Marcos Campoverde

Mäss

Marcos Campoverde

[Paluge see mina-vormis lugu teismelisel või noor-mehel ette kanda.]

Mina olen Marcos Ecuadorist. Ma kasvasin üles väga konservatiivses peres ja arvasin, et seitsmenda päeva adventistid on liiga ilmalikud. Me uskusime, et 144 000 on otsene number ning et päästmiseks peame rangelt järgima tervisepõhimõtteid ja kandma tagasihoidlikku riietust.

Mu pere oli neis tõekspidamistes väga innukas ja mina samuti. Kui ma olin 15aastane, võtsin ette seitsmenda päeva adventistide „päästmise“ nende langenud teedelt. Ühe aasta jooksul veensin kümnet seitsmenda päeva adventisti meie liikumisega ühinema. Ma olin veendunud, et teen Jumala tahet.

Ma soovisin uurida Piiblit sügavuti, kuid meil ei olnud seminari, seepärast tegin seda omal käel. Aga kui ma kaevusin Pühakirja ja prohvetikuulutustesse, avastasid mõned asjad, mis häirisid mind.

Apostlite tegude raamatus 2:21 on öeldud: „igäüks, kes hüüab appi Issanda nime, päästetakse.“* „Kindlasti hüüab Issanda nime rohkem kui 144 000 inimest,“ arutlesin ma. „Kuidas nad võivad päästetud saada?“ Johannes nägi „suurt rahvahulka, keda ükski ei suutnud loendada“ (Ilm 7:9). „Kindlasti oli rohkem kui 144 000,“ mõtlesin ma. Nõutult palusin oma pastoril seda ilmset vastuolu selgitada. Kuid tema vastused valmistasid mulle pettumuse.

Mul oli veel küsimusi, kui taas olin vastustes pettunud. „Sul on adventistlikud mõtted,“ ütles üks koguduse juhtidest.

Minu koguduse inimesed hakkasid mind nimetama usust taganejaks. Mõned hoiatasid, et kui ma oma mõtteviisi ei muuda, olen igaveseks kadunud. Ma armastasin oma kirikut, kuid teadsin, et pean järgima kõike, mida Piibel õpetab.

Ma pidin tõe teada saama. Seepärast läksin kohaliku seitsmenda päeva adventistide misjonikontorisse ja esitasin esimehele samad küsimused, mis oma koguduse juhtidele.

See mees võttis mu küsimustele vastamiseks aega. Ta ei olnud kaitsepositsioonil, vaid avas Piibli ja luges sellest. Seejärel selgitas ta lahkelt, et seitsmenda päeva adven-

tistid järgivad Piiblit ja usuvad, et Ellen White oli Jumalast inspireeritud. Mis kõige olulisem, ta veendus, et mõistaksin – päästmine toimub üksnes Jumala armu ja Jeesuse ohvri kaudu, mitte meie enda tegemiste või tege-matajätmistele läbi. Ta andis mulle raamatu koguduse õpetuste selgitusega ja soovitas seda uurida.

Ma läksin koju tagasi ja palvetasin enne lugema asumist juhtimise pärast. Mõtlesin pikalt ja tõsiselt loetu üle. Peagi teadsin, mida mul tuleb teha. Kui ma kavatsen järgida üksnes Piibli õpetusi, tuleb mul ühineda seitsmenda päeva adventkogudusega – kogudusega, mida olin alati vaenlaseks pidanud.

Vanemad oli mu otsuse tõttu sügavalt pettunud, kuid ma pidin järgima Jumala juhtimist. Järgmisel hingamis-päeval läksin seitsmenda päeva adventistide kirikusse. Rõõmustasin vabaduses, mille andis Jeesuse järgimine. Aja jooksul palusin ristimist. Ema tuli mu ristimisele, aga sel ajal kui kogudus rõõmustas, tema nuttis.

Ma soovisin uurida sügavamalt tõekspidamisi, mis olid mulle armsaks saanud, ning pastor soovitas mul minna õppima uude Ecuadori adventseminari. Alustasin peagi seal õpinguid.

Ühel hingamispäeval jutlustasin kooli lähedal adventkirikus. Pärast teenistus küsis üks mees, kas ma olen seesama Marcos mu endisest kirikust. Ma noogutasin. „Sina juhtisid mind adventkogudusest ära,“ ütles ta, „kuid nüüd olen ma tagasi. See on õige koht.“

Ma rääkisin sellele mehele, et olin hiljuti avastanud enda jaoks Jumala kallid tõesed ja olen temaga täiesti nõus. See

vahejuhtum pani mind otsima teisi, keda oli veennud oma endise kogudusega liituma, et saaksin neile oma eksimusest rääkida.

Mu pere on ikka nõrдинud mu otsuse tõttu adventistiks saada, kuid meil on hea läbisaamine. Ma palvetan, et Jumal juhiks neid armastama tõde armu läbi päästmisest.

Ecuadori adventnoored vajavad teie abi. Adventseminar on osa uuest adventkolledžist, mis on rajatud adventkeskkooli linnakusse. Valitsuse akrediteeringu saamiseks tuleb mitmeid hooneid renoveerida, et need vastaksid riiklikele normidele. Osa selle kvartali kolmeteistkümnennda hingamispäeva annetustest aitab teha kooli töös hoidmiseks vajalikke uuendusi. Aitäh, et annate meile võimaluse õppida Jumala töö heaks Ecuadoris.

Misjoniteated

* Ecuadoris on veidi üle 71 000 seitsmenda päeva adventisti. See teeb ühe adventisti iga 190 elaniku kohta.

* Varem pidid adventnoored sõitma Ecuadorist välja, kui soovisid saada haridust Jumala töö jaoks. Hiljuti andis valitsus kogudusele volitused laiendada keskkooli kolledži tasemel kursuste võrra. Uus kool on Ecuadori adventistide tehnikainstituut. Juba õpivad selles esimesed kursused teenimistöök.

29. august 2009
Ecuador

Dolores Chavez ja Maria Parra

Ootamatu sõprus

Dolores Chavez ja Maria Parra

Maria on Ecuadoris elav teismeline. Tema ema tegi pikki tööpäevi ja Maria oli sageli üksi. Ta sõbrustas valede teismelistega ning hakkas öösiti väljas olema ja pidudel käima. Lõpuks tuli ta koolist ära. Vahel ta kahetses, et elu läks sellises suunas, kuid ta ei osanud seda muuta.

Ühel õhtul töölt tulles leidis Maria ema ja tädi vestlemas. Maria tädi on seitsmenda päeva adventist ja rääkis sageli Mariale Jumalast. Maria tõmbus pingule, kuid tädi esitas hoopis küsimuse: „Kas sa oled mõelnud kooli tagasi minna?“

Maria noogutas ja tädi naeratas. „On üks adventkool, kus lubatakse õpilastel õppemaksu tasumiseks tööd teha. Ma arvan, et sulle meeldiks seal.“

Enne jõulude algust, kui ema ja Maria olid minema ja Maria oli nõus. Sel nädalavahetusel läks Maria kooli ja järgmisel hommikul võttis vastu töö koristajana.

„Tere!“ tervitas Mariat sõbralik vanem naine. „Mina olen Dolores. Me hakkame koos töötama. Ma näitan sulle, mida teha, ja meil on koos tore!“ Maria noogutas. Talle meeldis paratamatult see naine, kes nii rõõmsameelselt tööd tegi. Kui nad koos töötasid, jutustas Dolores Mariale oma lastest ja koolist, kus Maria nüüd elas.

Reedel viis Dolores Maria hingamispäevaks kirikut koristama. Ristimisbasseini nähes küsis Maria uudishimulikult: „Mis see on?“

„See on ristimisbassein,“ vastas Dolores. „Et pastor saaks inimesi ristida.“

„Mind ristiti imikuna,“ ütles Maria mõtlikult.

Kiriku koristamise ajal selgitas Dolores, et adventistid võtavad Jeesuse oma Päästjaks ning teevad siis ristimisega avaliku lepingu, et järgivad Teda kogu elu.

Iga päev, kui Maria ja Dolores koos töötasid, rääkis Dolores veidi Jumala armastusest. Maria püüdis eirata vestlusi religiooni teemadel, kuid tema enda kiuste muutus asi huvitavaks. Maria hakkas esitama küsimusi Jumala kohta, keda tema sõber nii väga armastas.

Kui Maria oli ühel päeval masenduses, rääkis Dolores talle, kuidas ta ise oli nii masenduses, et otsustas mitte enam kirikusse minna. Kuid hingamispäeva hommikul keeldusid lapsed ilma temata kirikusse minemast. Dolores ütles lastele, et nad läheksid ilma temata, kuid lapsed ei

olnud nõus. Dolores läks välja tänavale ja julgustas lapsi kiriku poole minema. Aga nii kui tema peatus, jäid ka lapsed seisma. Ta ajas neid kuni kirikuni. Kuid nad keeldusid temata sisse minemast. Lõpuks läks ta kirikusse.

Dolores vaatas poodiumi poole ja nägi seal Jeesust tema poole välja sirutatud kätega seismas. Ta läks Jeesuse poole, lapsed tihedalt kannul. Kui ta jõudis poodiumi ette, ei näinud ta enam Jeesust. Ta istus ja palus Jumalalt oma kangekaelse käitumise pärast pisarsilmil andeks.

Dolorese lugu liigutas Mariat. Nad hakkasid koos Piiblit uurima, aga kui Dolores julgustas Mariat oma sündant Kristusele andma, oli tüdruk vastu. Ta teadis, et ta tunneb vajadust tubaka ja alkoholi järele ning läheb sõpradega pidutsema, kui ta on koolivaheajal kodus. Kuid Dolores jätkas oma noore sõbra pärast palvetamist.

Dolores rääkis Mariast kaplanile ja ka tema julgustas Mariat usus end Jeesusele alistama. Jumal annab talle uue südame ja aitab võita harjumused, millega ta ise toime ei tule. Maria palvetas, et tal oleks jõudu anda oma elu Jumalale.

Maria teadis, et tema ema oli kunagi olnud adventist. Kui ta rääkis emale, et kavatseb anda südame Kristusele, siis ema nuttis, seekord rõõmupisaraid. Kui Maria otsustas ristimisele minna, tuli kogu pere teda toetama. Nad olid hämmastunud muutustest Maria elus. Pahura ja lugupidamatu teismelise asemel nägid nad lahked ja viisakat tüdrukut. Peagi tuli ka Maria ema kirikusse ja tõi Maria õe kaasa.

Maria õpib ikka veel Ecuadoris adventkeskkoolis. „Siiatulek oli mu elu parim otsus,“ ütleb ta. „Ma tänan Jumalat, et ta saatis mulle Dolorese, ootamatu sõbra, kes tutvustas mulle oma Sõpra Jeesust.“

Keskkooli, kus Maria õpib, laiendatakse kõrgkooli tasemel kursustega, et täita koguduse kasvavaid vajadusi. Osa selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetustest aitab uuendada kooli rajatise, et need vastaksid riiklikele normidele. Aitäh, et aitate Ecuadoris Maria-taolistel noortel leida Kristust ja saada haridust Tema teenimiseks.

Misjoniteated

* Ecuadori adventistide tehnikainstituut annab adventnoortele võimaluse valmistuda Jumala teenimiseks oma kodumaal. Instituudil on Santo Domingo adventkeskkooliga ühised õpperuumid ja ühiselamu.

* Kuid valitsuse akrediteeringu saamiseks tuleb kooli rajatise uuendada – eriti ühiselamut, sööklad ja klassiruumi – et need vastaksid riiklikele normidele. Osa selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetustest aitab renoveerida neid uue kooli jaoks vajalikke hooned.

5. september 2009
Ecuador

Gustavo Cevallos

Luba mul lihtsalt surra!

Gustavo Cevallos

Gustavol oli raske lapsepõlv. Isa oli alkohoolik ja ema nägi vaeva kuue lapse eest hoolitsemisega. Gustavole ei meeldinud purjus isa näha, kuid teismeikka jõudes hakkas ta ka ise jooma.

Kui Gustavo oli 16aastane, lahkus ta kodust ja leidis töökoha. Aga kui ta polnud parasjagu tööl, siis põgenes ta õnnetu elu valu eest alkoholi ja muusikasse. Mingil hetkel mõistis ta, et laulab päris hästi. Ta hakkas tegema kõrvaltööd restoranides ja baarides lauldes. Selle eest ei makstud palju, kuid see meeldis talle.

Teised märkasid noormehe talenti ja tutvustasid teda inimestele, kes lasid tal laulda. Ta sai kohalikult tuntuks

ning peagi palusid inimesed teda erilistele sündmustele laulma. Gustavo lootis, et ta võib äkki kuulsaks ja võib-olla ka rikkaks saada. Aga isegi siis, kui ta sai kuulsaks, tundis ta end eksinu ja üksildasena. Ta jõi rohkem ning veetis aega kirjutades ja lauldes laule, mis olid täis meeleheidet.

Vahel mõtles ta vaikusehetkedel, kuidas saab olla nii, et tal on kõik, millest ta unistas, ja ta tunneb ikkagi tühjust. Tema elu läks allakäigutreppi pidi allapoole ning ta hakkas soovima, et võiks surra.

Ühel päeval leidis Gustavo avatud kiriku ja läks sisse. Ta põlvitas ja palvetas: „Jeesus, ma ei taha sellist elu. Ma ei taha olla see, kes ma olen. Ja ma ei taha elada. Luba mul lihtsalt surra!“ Kuid Jumal ei vastanud Gustavo palvele ega lasknud tal surra. Pettunult lahkus Gustavo kirikus.

Seletamatutel põhjustel otsustas ta samal nädalal panna end kirja õhtukooli, et lõpetada keskkool. Seal märkas ta üht klassikaaslast, noort neidu, kes tundus olevat teistsugune. Tema ümber oleks nagu olnud rahu ja rahulikuse aura. Gustavo vaatles teda mõne hetke, seejärel küsis, mis muudab ta nii rahulikuks. Neiu ütles, et ka Gustavo võib oma ellu rahu saada.

Ta tutvustas Gustavot oma sõbrannale Saritale. Sarita elus oli samasugune rahu ja rahulikkus. Noored vestlesid palju ja said sõpradeks. Ühel päeval kutsus Sarita Gustavo enda koju õhtusöögile. Kui nad istusid lauda, haaras Gustavo kahvli, kuid Sarita isa palus kõigil pea

palveks kummardada. Gustavo ei olnud varem enne sööki palvetanud, kuid see andis hea tunde.

Sarita meeldis Gustavole ja ta tahtis muuta oma elu, et ta oleks neiu jaoks piisavalt hea. Ta ei mõistnud veel, et Ainus, kes saab tõeliselt muuta, on Jeesus. Sarita isa rääkis Gustavole Jumalast ja pakkus, et nad võiksid koos Piiblit uurida. Gustavo oli nõus ja peagi juhtis uus sõber teda võtma Jeesust oma Päästjaks. Gustavo loobus alkoholist. Ja kui ta sai teada hingamispäevast, lõpetas ta ka oma muusikalise karjääri. Mõne kuu pärast sai ta ristitud ja üsna varsti kihlus ta Saritaga. Gustavo mõistis, miks Jumal ei olnud ilmselt vastanud tema palvele surra. Jumalal oli tema jaoks midagi paremat. Kuid Gustavo ei teadnud, mida ootas Jumal temalt nüüd, kui ta on kristlane. Koguduseliikmed palusid teda hingamispäevakooli õpetajaks. Gustavo avastas, et talle meeldib Piiblit õpetada, isegi kui ta teab nii vähe.

Siis kuulis ta uuest adventseminarist, mis rajati Ecuadori. Taskus ainult 20 dollarit, läksid Gustavo ja Sarita kooli ning Gustavo hakkas teenimistööks õppima.

„Issand on mind nii väga õnnistanud,“ ütleb Gustavo. „Ta päästis mind halvast lapsepõlvest ja muusikuarjäärist, mis oleks mind peaaegu hävitanud. Nüüd valmistab Ta mind ette Teda pastorina teenima. Mida enamat võiksin tahta?“

Jumalal oli sellele küsimusele vastus. Gustavo rääkis usust vanematele ja kuulis rõõmuga, et pere oli taasühinenud. Isa lõpetas joomise ja hakkas kirikus käima. Aja

jooksul sai ta ristitud ja praegu töötab ta kirjandusevan-
gelistina. Ka Gustavo ema võttis Jeesuse oma Päästjaks.
Peagi saab ta ristitud ning tema vennad ja õed õpivad
samuti Kristust järgima.

Veel paljud Ecuadori adventnoored leiavad sarnaselt
Gustavole ja Saritale rõõmu Kristuse teenimises. Ja nüüd,
kui kogudus on nende koolitamiseks asutanud kolledži,
saavad paljud valmistuda kodumaalt lahkumata kristli-
kuks tööks.

Osa selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva
annetustest aitab ehitada uue adventkolledži linnakut, et
veel paljud õppurid saaksid seal õppida. Aitäh annetuste
eest, et teised saaksid teenida.

Misjoniteated

* Ecuador asub ekvaatoril, sellest ka riigi nimi. Ek-
vaatoriga seostuv troopiline kliima on Vaikse ookeani
rannikul ja piki Ecuadori geograafias domineerivate
mägede idajalamit. Riigi südames, merepinnast kõrge-
mal, on mõõdukam kliima.

* Ecuadoris elab umbes 71 000 seitsmenda päeva
adventisti. See teeb ühe adventisti iga 190 elaniku koh-
ta.

12. september 2009
Ecuador

Carlos Espinosa

Usuahel

Carlos Espinosa

Edward oli õnnetu. Tema ja ta naine tülitsevad sageli ning Edward kartis, et nende abielu lõpeb lahutusega. Kuid Edward soovis probleeme lahendada ja anda abielule võimaluse jätkuda. Aga kuidas?

Kui Edwardi naise pere sai teada, et neil on raskusi, soovitasid nad otsida pastori ja minna nõustamisele. Edwardi naine leidis adventpastori, kes aitaks neil probleemid lahendada.

„Kui te soovite õnnelikku abielu,“ ütles pastor, „siis kutsuge oma koju Jeesus. Jumal lõi abielu. Tema teab, kuidas teie abielu tugevdada. Kutsuge Jeesus oma ellu, kogege Tema armastust ja õpetage oma lapsi Teda tund-

ma.“ Pastor soovitas paaril iga päev lugeda Piiblit ja palvetada – koos.

Kui Edward ja ta naine hakkasid koos palvetama ja Piiblit lugema, leidsin nad tugevuse Jumala töotustes. Nad hakkasid kirikus käima ja said seal uusi sõpru. Aja jooksul paar ristiti. Edward oli rõõmus, et pere on koos.

Ühel päeval märkas Edward, et politseiülem Carlos näeb murelik välja. „Mis lahti?“ küsis Edward.

Carlos vaatas sõbrale otsa. „Mul on peaaegu kõik, mida ma võiksin tahta, kuid ma pole õnnelik. Mu naine tahab lahutust ja vanem poeg valmistab meile palju muret.“

Edward kuulas Carlost ja andis siis nõu: „Kui meil oli naisega probleeme, siis soovitas pastor meil panna Jumal elus esikohale. Me tegime nii ja see toimis. Jeesus muutis meie elusid ja päästis meie pere. Jumal võib seda ka sinu perega teha. Tulge meie kirikusse ja kohtuge pastoriga. See muudab ka teie peret.“

Carlos oli nõus proovima ükskõik mida, et pere oleks taas õnnelik. Ta palus Edwardil tulla koos pastoriga talle külla. Mehed tulid ning vestlesid Carlose ja tema naise Marlene'iga. Paar oli nõus Edwardiga Piiblit uurima ja sõbrad hakkasid koos Jumala sõna avastama.

Edward kutsus Carlose ja Marlene'i linnas peetavatele evangeelsetele koosolekutele. Pärast esimest koosolekut ütles Carlos: „Tundus, nagu oleks pastor rääkinud täna õhtul otse minule. Ja kui ta palus tõusta kõigil, kes soovivad Jeesuse vastu võtta, ei saanud ma istuma jääda. Ma kõndisin ette, ise nuttes nagu laps.“

Carlos ja Marlene leidsid vaimuliku aluse, millele taas-rajada oma abielu. Nad hakkasid kirikus käima ja said lõpuks ristitud. Nad jätkasid kodus perega Piibli uurimist. Kuid neil oli ikkagi probleeme. Nende vanim poeg Juan oli mässuline teismeline, kes ei austanud vanemaid. Ta oli ühinenud rokkansambliga, mis pani teda jooma, suitsetama ja narkootikume tarbima.

Ühel päeval leidis Carlos oma poja toast marihuuaanat. „Ma olen politseiülem,“ mõtles ta. „Kuidas saab mu poeg sedasi seadust rikkuda?“ Carlos püüdis Juaniga rääkida, aga noormees ei kuulanud. Carlos ja Marlene rääkisid pastorile oma poja probleemidest ja lootusest, et ta annab oma elu Kristusele. „Mida me saame teha, pastor?“ küsisid nad.

Pastor ütles, et Juani probleemid perega olid alguse saanud aastaid tagasi ning nende lahendamiseks on vaja aega ja vastastikust lugupidamist.

Carlos ja Marlene kutsusid oma poega endaga kirikusse kaasa. Nende üllatuseks oli Juan nõus. Juanile meeldisid koguduse noored ja ta hakkas nendega aega veetma. Juan tundis oma elus Jumala vaimu. Ühel päeval ta palvetas: „Jumal, palun muuda mind. Tee mind teistsuguseks inimeseks.“ Juan avastas, et kristlase elu pole lihtne ning eriti raske oli tal loobuda suitsetamisest. Kuid ta püüdis ja palvetas.

Siis, noorte väljasõidul randa, kuulis Juan Jumala häält. „Sa oled minu oma,“ ütles Jumal. „Järgi mind.“ Juan andis oma südame Jumalale. Ta leidis pastori ja palus ristimist.

Juani vanemad olid hämmastunud muutusest oma poja juures, kes nüüd suunas energia teiste heaks töötamisele. Peagi oli ta rajaleidjate juht.

Juan lõpetas keskkooli ja rääkis vanematele, et tunneb, kuidas Jumal kutsub teda pastoriks. Ta astus teoloogiakooli, mis just Ecuadori rajati. Ta soovib väga lõpetada õpingud ja töötada selleks, et luua uusi sidemeid patuste inimeste ja Issanda vahel.

Meie misjoniannetused aitavad tugevdada usuahelat, mis seob usklikke üksteise ja Jumalaga. Meie annetused aitavad muretseda vahendeid ja programme nende uute sidemete loomiseks. Aitäh usuahela tugevdamise eest kogu maailmas.

Misjoniteated

* Hispaanlased maabusid Ecuadori rannikul esimest korda 1526. aastal. 1534. aastaks olid nad alistanud inkad, kes tolle ajani olid maad valitsenud. Koos hispaania keelega tõid vallutajad kaasa oma katoliku usu.

* Praegu järgivad umbes 96 protsenti Ecuadori elanikest katoliku usku. Ainult umbes 2 protsenti nimetavad end protestantlikeks kristlasteks ja ainult veidi üle 71 000 on seitsmenda päeva adventistid. See teeb ühe adventisti iga 190 elaniku kohta.

* Palvetage, et Ecuadori adventusklikud tunnistaksid avalalt oma usust, et Jumala kuulutus võiks levida üle kogu maa.

19. september 2009
Ecuador

Edwin Baquero Aguirre

Nüüd ma näen

Edwin Baquero Aguirre

[Paluge see mina-vormis lugu meesterahval ette kanda.]

Minu nimi on Edwin ja ma elan Quitos Ecuadoris. Kord arvasin, et mul on kõik – oma äri, imetore naine ja kolm kena last. Siis kaotasin kõik.

Ühel päeval märkasin, et asjad paistavad ähmased olevat. Läksin arsti juurde, arvates, et mul on vaja uusi prille. Kuid prillide väljakirjutamise asemel ütles arst, et ma kaotan nägemise. Hämmelduses läksin teise arsti juurde ja siis veel kolmanda juurde. Kuid nad kõik ütlesid sama: ma jään pimedaks.

Ma olin masenduses. Ütlesin naisele halvasti ning eirasin lapsi või karjusin nende peale. Ma olin nii vihane

ja haavunud, et ei suutnud oma emotsioone kontrollida. Ma tean, et tegin oma perele haiget ja see muutis mu enesetunde veelgi halvemaks.

Ma olin alati oma pere eest hoolitsenud; ma olin tugev ja enesekindel. Mida nõrgemaks mu silmanägemine jäi, seda suuremaks kasvas masendus.

Kord pärast üht eriti tulist vaidlust naisega käskisin tal enda juurest ära minna. Ta keeldus, kuid mõne päeva pärast tuli tütar minu juurde ja teatas pisarsilmil, et nad kolivad ära. Kõik nutsid. Ma teadsin, et see oli minu süü; mina olin nad minema ajanud. Kuid ma lasin neil minna, sest tahtsin, et neil oleks rahu sel ajal, kui minu hinges möllas torm.

Äkitselt olid nad läinud. Vaikus pilkas mind. Ma siirutasin käe ja lülitasin sisse raadio, lootes leida midagi, mis pööraks mõtted muredelt eemale. Minu elu pimedusse tungis lahke ja meeldiv hääl ning ma ei keeranud jaamalt ära. „Jumal armastab sind; Jeesus tahab olla sinu Päästja. Tule sellisena, nagu sa oled, ja Jeesus võtab su vastu.“

Mehe sõnad puudutasid mind ja silmad täitusid pisaratega. Meie pere polnud kunagi usklik olnud. Olin alati mõelnud, et suudan ise hoolitseda kõige eest, mis ette tuleb. Kuid selle kõleda õhtu üksilduses klammerdusin lootuse külge, mida sisaldasid kõneleja sõnad.

Saate lõpus kutsus kõneleja üles kuulajaid helistama ja piibliuurimist küsima. Ma helistasin ja vestlesin ühe teise pastoriga. Rääkisin talle oma loo ja ta lubas saata

kellegi minu juurde Jumala Sõna jagama. Kaks meest tulid. Kui nad rääkisid, tundsin oma pimedas maailmas lootusekiirt. Kui nad palvetasid minu eest, tulvas mu südamesse Jumala rahu. Tundsin mitme kuu jooksul esimest korda rahu.

Uurisime koos Piiblit ja ma avastasin Jumala piiritu armastuse minu vastu. Mõistsin, et see oli kogu aeg minu elus olnud, ma polnud seda lihtsalt märganud. Õppisin palvetama ja andsin probleemid Jumala kätte.

Minu nägemine muutus kehvemaks ja ma ei näinud enam töötada ega isegi lugeda. Mul oli palju aega oma elu üle mõelda. Minu kaaslaseks sai kristlik raadiojaam Radio Nuevo Tiempo. Ma teadsin, et vajan Jumalat elu muutma, et mul oleks lootust pere tagasi saada.

Palusin adventistidest sõpradel end kirikusse viia ning seal leidsin eest meeldiva perekonna. Kuulasin CD-lt Piiblit ja jätkasin Radio Nuevo Tiempo kuulamist, et saada lootust ja inspiratsiooni. Jumala sõnade kuulamine valgustab isegi pimedamaid päevi. Mõne kuu eest sain ma ristitud.

Mul polnud aimugi, kus oli mu perekond. Hakkasin nende pärast palvetama ja palusin ka uutel adventsõpradel sama teha. Soovisin rääkida neile, mida oli Jumal minu elus teinud.

Siis helises ühel päeval telefon. Kuulsin teisel pool oma naise häält. Ma peaaegu nutsin õnnest. Rääkisin tal, kuidas mu elu on muutunud, et minust on saanud kristlane. Tal oli minu pärast hea meel.

Mu naine ja pere külastavad mind korrapäraselt ja ma loodan, et peagi saab meist taas lähedane perekond.

Minu füüsiline nägemine halveneb järjest, kuid Jumal on tervistanud mu vaimu. Jumal on näidanud mulle oma imelist valgust isegi sel ajal, kui mina jään pimedaks. Soovin jagada seda valgust oma kalli perekonna ja teistega, kes kuulevad mu lugu.

Tänaan iga päev Radio Nuevo Tiempo't ja lootusesõnumit, mida see jaam saadab üle kogu Ecuadori.

Osa selle kvartali kolmeteistkümnennda hingamispäeva annetustest aitab toetada Radio Nuevo Tiempo tööd ja võimaldab raadiojaamal viia kuulutus lootusest Jeesuses veelgi enamate inimesteni, kel on vaja Jumala armastuse valgust.

Misjoniteated

* Raadio on Ecuadoris oluline sidevahend. See jõuab selle mägise maa kõige kaugematesse paikadesse. Adventkogudusel on Ecuadoris mitu raadiojaama, mille nimeks on Radio Nuevo Tiempo.

* Osa selle kvartali kolmeteistkümnennda hingamispäeva annetusest aitab parandada nende raadiojaamade saatevõimsusi ja ühendada need efektiivsemasse võrku, nii et saateid saab toota keskusel kogu riigis kasutamiseks.

* Palvetage, et Jumal õnnistaks neid raadiojaamu, mis annavad kuulajatele nõu, pakuvad piibliuurimisi ja teisi usku kinnitavaid teenuseid.

26. september 2009

Kolmeteistkümnenda hingamispäeva programm

Pingutused teenimistöö nimel

Osatäitjad: Jutustaja ja kolm reporterit (või vaheldumisi kaks esitajat). [Valige osatäitjad, kes harjutavad ja esinevad selgelt. Kuigi osatäitjad ei pea oma osa pähe õppima, peaksid nad olema materjaliga nii tuttavad, et suudavad materjali kindlalt ette kanda.]

Pühakiri: „Kui armsad on mägede peal sõnumitooja sammud. Ta kuulutab rahu, toob häid sõnumeid, kuulutab päästet ja ütleb Siionile: 'Sinu Jumal on kuningas!'“ (Jesaja 52:7).

Esimene kõneleja: sel kvartalil oleme kuulnud lugusid kahelt misjonipõllult. Põhja-Brasiilia unioon katab suurema osa Amazonase jõe basseinist. Selles 20,7 miljonit elanikuga piirkonnas on 351 000 seitsmenda päeva adventisti, mis teeb ühe adventisti iga 58 elaniku kohta.

Siin piirkonnas alustati tööd 1927. aastal. Üsna pea pärast seda alustasid tööd Leo ja Jessie Halliwell, pakku-

des meditsiiniabi ning jagades Amazonase jõe piirkonna elanikele Jumala armastust oma paadilt nimega Luziero, mis tähendab valgusekandjat. Nende töö viljad säravad piirkonnas tänini.

Kuid selle piirkonna noortel on raskusi, kui nad soovivad saada ülikooli tasemel haridust koguduse teenimiseks. Nad peavad konkureerima õppekohtadele tuhandete kilomeetrite kaugusel asuvas adventkolledžis ja paljud on pettunud, kui ei saa kristlikku haridust, mida soovisid.

Lõpuks avati Amazonas jõe ääres Belémi linnas paljude palvete ja ohvrite tulemusena Amazonase adventülikool. Siin on teoloogia-, haridus- ja majanduskursused, et valmistada noori ette Jumala tööks.

Osa selle kvartali kolmeteistkümnest hingamispäeva annetustest aitab lõpetada esimese ehitusfaasi selles ülikoolilinnakus, mis võtab juba tudengeid vastu. See ülikool on vahendiks, mis kiirendab Amazonase piirkonnas tööd Kristuse tulekuks valmistumisel.

Teine kõneleja: teine selle kvartali kõnealune piirkond on Ecuador Lõuna-Ameerika läänerannikul. Rohkem kui 71 000 seitsmenda päeva adventisti tähendab, et üks 190-st elanikust on adventist. Siin riigis on ohtralt tööd. Kuid kaks erilist projekti aitavad evangeeliumi levitada.

Varem pidid adventnoored, kes soovisid peale keskkooli kristlikku haridust, sõitma välismaale õppima. Sellega seotud kulud ja raskused tegid õppimise nii

mõnelegi võimatuks. Kuid 2006. aastal andis Ecuadori valitsus kogudusele õiguse laiendada Santo Domingo keskkooli kolledži tasemel teoloogia-, tervishoiu- ja majanduskursustega. Juba õpivad tudengid keskkooli hoonetes. Kuid kooli rajatised tuleb kaasajastada, et need vastaksid riiklikele ülikoolinormidele. Töö on alustatud, kuid Ecuadori kogudus vajab meie abi. Osa tänasest kolmeteistkümnest hingamispäeva annetusest aitab ümber ehitada ühiselamud ja sööklad ning remontida klassiruumid ja vahendeid, et kõik vastaks riiklikele nõuetele. Palun aidake teha see väga vajalik kool Ecuadori noorte jaoks võimalikuks.

Kolmas kõneleja: teine Ecuadori projekt aitab laiendada adventraadiojaamade Radio Nuevo Tiempo tööd. Praegu on riigi suuremates linnades neli saatejaama, kuid need ei ole ühendatud ning vajavad palju eraldi jälgimist. Kui need jaamad on võrgus, saab parandada kõigi kvaliteeti, vähendades samal ajal saadete tootmise kulusid.

Nende raadiojaamade mõju saame teada alles igavikus. Kuid järgnev tunnistus aitab teil mõista, kuidas muudavad need raadiojaamad elusid Kristuse heaks.

Neljas kõneleja: Mariana oli kristlane, kuid ta hakkas kahtlema, kas Jumal armastab teda. Võitlus vaevas tema südant mõnda aega ja Mariana sattus masendusse. Ühel päeval ostis ta õlut ning kavatses end muusikat kuulates täis juua.

Ta lülitas raadio sisse ja avastas, et see polnud tema

lemmikmuusikajaamal. Aga enne kui ta jõudis jaama vahetada, kõitsid tema tähelepanu kõneleja sõnad. Ta rääkis, kui väga Jumal meid armastab. Mariana unustas õlle ja kuulas süvenenult sõnumit. Tundus, nagu oleks need sõnad mõeldud just temale. Lõpus kutsus kõneleja kuulajaid üles helistama ja nõustajaga rääkima.

Mariana võttis telefoni, et raadiojaama helistada. „Jumal,“ palvetas ta, „kui sa tõesti mind armastad, näita seda mulle.“ Üks mees võttis telefoni vastu ja kuulas, kui Mariana rääkis oma kahtlustest. Mees palus luba, et keegi võiks Marianat külastada ja ta oli nõus. Kui Mariana telefoni ära pani, teadis ta, et Jumal armastab teda tõesti.

Ta nägi õllepuudelit ikka veel kapil seismas ning valas õlle kraanikausist alla. Siis läks ta voodisse, endal süda hõiskamas: „Jumal armastab mind Jumal armastab mind!“ Järgmisel päeval ütles ta oma mehele: „Ära raadiojaama vaheta. See on just selle jaama peal, mida ma tahan kuulata.“

Mõne päeva pärast tuli talle külla üks naine ja tõi talle soovitud Piibli õppetükid. Mariana ja tema mees uurisid neid koos ning varsti läks Mariana kirikusse. Ta oli kindel, et seal oli tema koht, sest see kogudus rääkis nii ilusasti Jumala armastusest. Ta kutsus ka oma mehe kaasa ning praegu on nad mõlemad aktiivsed koguduseliikmed Quitos.

Kolmas kõneleja: raadiojaam, mille Mariana leidis, on Radio Nuevo Tiempo. See muutis tema elu nagu paljude teiste oma kogu Ecuadoris. Umbes 1000 inimest

uurib Ecuadoris Piiblit nende raadiojaamade töö tulemusena ning eelmisel aastal ristiti adventkogudusse 150 inimest, kelle esimene kontakt kogudusega oli just raadio kaudu.

Osa tänasest kolmeteistkümnest hingamispäeva annetusest aitab suurendada raadiojaama võimsust, et rohkem inimesi võiks leida rahu ja rõõmu Jeesuses.

Teine kõneleja: Neil kolmel projektil on oma asukohtades tohtu suur mõju. Kuid nende täideviimiseks on vaja pingutada usku ning annetada rohkem, et aidata lõunaameeriklastel jõuda kõigi nendeni, kel on vaja enne Jeesuse tulekut Jumala armastusest kuulda.

Meie tänane annetus tähendab Põhja-Brasiilia ja Ecuadori noortele väga palju. Annetused laiendavad Radio Nuevo Tiempo haaret, et tuhanded võiksid kuulda Jeesuse evangeeliumi ja jõuda Kristuse juurde.

Milline on Jumala tahe sinu jaoks täna? Kutsun teid üles pingutama oma usku ja sirutama käed pisut kaugemale, et aidata neid, kes teevad Jumala tööd Lõuna-Ameerikas.

Teadmiseks annetajatele

Kolme aasta eest läks osa kolmeteistkümnest hingamispäeva annetustest palvelate ehituseks Põhja-Argentiinas ja Ida-Brasiilias. Neis palvelates Jumalat teenivad usklikud tänavad teid südamest.

Edaspidised kolmeteistkümnenenda hingamispäeva projektid

Järgmisel kvartalil on keskmis Lõuna-Vaikse Ookeani Divisjon. Erilised projektid on Fultoni kolledž ja piltplakatid Vaikse ookeani lõunaosa saarte lastele.

2010. aasta esimesel kvartalil pöörame tähelepanu Kesk-Aafrika Idadivisjonile.

* Ecuadoris hispaania keeles Radio Nuevo Tiempo, Brasiilias portugali keeles Radio Novo Tempo

* Kõik piiblitekstid internetiversioonist <http://www.piibel.net/>

*Üks kirikutest Lõuna-Ameerikas, mis on ehitatud 3 aastat tagasi teie poolt kokkupandud 13-nda hingamispäeva annetustest. Usklikud ütlevad teile: **suur tänu!***

